

Formanden: Jeg må påny understrege, at citater kun kan anvendes i henhold til forretningsordenens § 30.

Niels Eriksen: Nærværende lovforslag går ud på af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse af anvende et beløb på indtil 25 mill. kr. til udlån til mejerier, slagterier og lignende til landbruget knyttede erhvervsvirksomheder til rationalisering af disse.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Carl Petersen før sagde, at vi gik imod det forslag, som blev fremsat i samlingerne 1948—49 og 1949—50, og som tilsigtede sammenlægning i forbindelse med rationalisering af mejerier. Når vi gik imod forslaget dengang, skyldes det i hovedsagen, at lånene forudsatte sammenlægning af bestående mejerier, og der var fra sagkyndig side stor uenighed om, hvorvidt det ville betyde nogen produktionsmæssig fordel. Jeg kan berolige det ærede medlem hr. Carl Petersen med, at vi i venstre fortsat ønsker et frit og af staten uafhængigt erhvervsliv, men når vi har fået gaver, som skal fordeles, er vi selvfølgelig interesseret i, at denne fordeling bliver så hensigtsmæssig som muligt, når hovedformålet — og det er vi jo alle enige om — dog må være en forøgelse af produktionen.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, at der jo er meget stor forskel på tiderne dengang og tiderne nu. Dengang var der pengeregighed og måske også materialeangel i højere grad end i dag. Det ærede medlem citerede min daværende kollegas tale, men her må jeg sige, at når det drejer sig om forskelsrenten, har han jo ret i, at der var en meget lille fordel ved disse lån. Dengang kunne man låne penge i pengeinstitutterne, så mange man ville og til en meget lav rente, og derfor kunne man regne ud, at det betød kun en meget lille fordel for den enkelte landmand.

Jeg vil derfor gerne i dag takke den højtærede landbrugsminister, fordi han i nærværende lovforslag ikke har angivet bestemte retningslinier, men at der udelukkende er tale om lån, der kan betyde rationalisering, større, bedre og forhåbentlig også billigere produktion, men også fordi lovforslaget nu går ind for udlån til en langt videre kreds af landbrugets erhvervsvirksomheder. Landbrugets produktion af forædlede produkter har jo som helhed i de senere år været meget stærkt stigende, men alle må vist i dag erkende, at jo mere alsidig denne produktion bliver, des større mulighed får vi for at sprede

salget på flere markeder, og betydningen heraf er det vist unødvendigt i den nærværende valutasisuation at begrunde nærmere. Med den mere alsidige produktion tænker jeg på de mange forskellige arter af konserver, der laves i øjeblikket. Indenfor mejeribrugtet tænker jeg på tømælk, kondenseret mælk, forskellige ostesorter, for blot at nævne enkelte ting. Det er min opfattelse, at de bestående virksomheder arbejder dygtigt. Men skal de have mulighed for virkelig at blive teknisk up to date — produktionsteknik og køleteknik har udviklet sig kolossalt i de senere år; det ved vi alle, som blot har nogen føling med disse forhold —, skal der investeres meget betydelige beløb, og disse beløb har de pågældende virksomheder ikke nogen mulighed for at skaffe sig på det almindelige lånemarked.

Jeg vil her sige, at det har været mig en stor skuffelse, at handelsministeriet har villet fortolke loven af 1950 om udlån til industrier således, at slagterierne trods gentagne anmodninger om støtte så langt tilbage som juli 1950 ikke har kunnet få det. Jeg ved, at der i ministeriet ligger 20 ansøgninger til et samlet beløb af 17 mill. kr. fra slagterier og fra virksomheder, der er knyttet til slagterier. Jeg forstår ikke, at man ikke har villet imødekomme disse ansøgninger. Landbrugets eksportindustri — og i denne forbindelse tænker jeg særlig på konserver — har jo hjembragt meget store beløb. I de første 9 måneder af 1951 drejer det sig om 252 mill. kr., og det vil sige, at hvis vi regner med hele året 1951, har vi eksporteret konserver for dobbelt så meget, som vi gjorde året før. Jeg må måske også have lov at sige i denne forbindelse, at det er meget betegnende, at man, når man statistisk gør eksporttallene op, ikke henregner konservereksporten til landbrugseksporten, men til industrieksporten — der vil de nok have tallene med! Jeg tror, det nationaløkonomisk set er meget afgørende for os, at midler, som gennem Marshallhjælpen stilles til rådighed, virkelig kommer hen på de rette steder. Hvis det er rigtigt, er det på høje tid, at der gives tilsagn om støtte til de virksomheders rationalisering, som alt er nævnt. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg frygter, de beløb, som nu stilles til rådighed, vil vise sig at være for små, og jeg glæder mig over, at den højtærede landbrugsminister stiller yderligere beløb i udsigt af de efter den 31. december indkommende midler.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen var inde på spørgsmålet om renten, og jeg vil også udstøde et lille hjertesuk over, at ren-